

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

№ 47
Νοεμβρης 82
30 δρχ.

Στο στρατο
12 μηνη δητεια
συνδικαλισμο

ΠΑΣΟΚ: ΕΚΒΥΧΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕ ΨΙΧΟΥΛΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΑΝΤΑΡΟΥΣ

Η "Αλλαγή στο στρατό" που επιχειρείται από το ΠΑΣΟΚ μετά την νίκη του στις εκλογές το '81, μπορεί να χαρακτηριστεί με τον όρο "έκβυχχρονισμός στρατεύματος".

Από τις πρώτες μέρες της διακυβέρνησής του το ΠΑΣΟΚ ακολουθεί σε σχέση με το στρατό τους παρακάτω βασικούς άξονες:

Α. Προσπαθώντας να κερδίσει την υποστήριξη, και να διώξει τους τυχόν φόβους των στρατοκρατών, δεν διατάζει ξεπερνώντας με λίγα ψιχουλά τα αίτήματα των εργαζομένων για αύξηση, να δώσει σημαντικές ποσοτικές αυξήσεις μισθών και επιδομάτων στους καραβανάδες και να τους θέσει στο ανώτερο σκαλί της μισθολογικής κλίμακας από όλους τους δημοσίους υπάλληλους.

Β. Δηλαδή, συμπερασματικά, η "Αλλαγή" στο στρατό, αρχίζει από τις σημαντικές παροχές στους στρατοκράτες.

Β. Το δεύτερο πράγμα που επιχειρείται από το ΠΑΣΟΚ είναι ο δρόμος δυνατό μεγαλύτερος και τελειότερος του εκβυχχρονισμού του οπλικού συστήματος του στρατού, αγοράζοντας νέα συγχρόνα και αποτελεσματικότερα στο να σκοτώνουν δηλαδή, από τους έτερους ΝΑΤΟ-ΕΟΚ και με τους καλύτερους οικονομικούς και πολιτικούς όρους και ανταλλάγματα. Υποστήριξη των θέσεων του ΠΑΣΟΚ για τις θέσεις και το ΝΑΤΟ, ενίσχυση του ρόλου και της θέσης της Ελλάδας σαν χωροφύλακα της περιοχής, ενίσχυση των θέσεων των ελληνικών καπιταλιστών σε σχέση με τις θέσεις των Γερμανικών καπιταλιστών που όφρα τον έλεγχο του Αιγαίου κλπ.

Γ. Ένα ακόμα βασικό μέλημα του ΠΑΣΟΚ είναι το να γίνει η χώρα μας χώρα παραγωγής όπλων και να μπει και αυτή στο μέτρο των δυνατοτήτων της στο χορό των εξοπλισμών και του διεθνούς εμπορίου των όπλων.

Δ. Το τρίτο και σπουδαιότερο μέτρο, που συνδέεται με τα προηγούμενα, όσο όφρα την λογική του και που όφρα άμεσα το κίνημα, είναι το μάντρωμα που επιχειρείται μέσα

από τον "έκβυχχρονισμό" της εκπαίδευσης των φαντάρων. Συνεπώς η δυνατόν μεγαλύτερη στρατιωτικοποίηση τους μέσα από σύγχρονες μεθόδους εκπαίδευσης των όπλων και μέσα από το κλείσιμο ακόμα και αυτών των μηδενικών δυνατοτήτων τους για αντίσταση στην καταπίεση και τον καταναγκασμό από τους καραβανάδες και το στρατιωτικό κατεστημένο.

ΤΑ ΝΕΑ ΜΕΤΡΑ...

Δεν είναι λοιπόν τυχαία ή εμφορμένη η τελευταία κριτική στον τύπο κυβερνητικών δηλώσεων και έφημεριδων που αναφέρονται άμεσα ή έμμεσα στο στρατό.

Οι δηλώσεις για τους 5000 νέους που θα βρουν "δουλειά" στο στρατό για πέντε τουλάχιστον χρόνια εάν έθελοντές, στοχεύουν άμεσως, και κύρια, σε μία ακόμα απειλημένη προσπάθεια (πυροτέχνημα) του "Αντρέα να δώσει "διέξοδο" στην ανεργία που συντηρεί άλογα και περισσότερο στην νεολαία και άμεσως σε μία προσπάθεια ωρολοποίησης του στρατού στα μάτια των νέων που τον τελευταίο καιρό αν δεν τον έχουν έντελως άρνηθεί, σίγουρα τον έχουν σιχαθεί και τον αποφεύγουν σε μία διαδικοσία άλογα και γοργότερη.

Το μέτρο αυτό του ΠΑΣΟΚ σίγουρα στοχεύει και στην δημιουργία ενός κάποιου "μυθολογικού στρατού" που πιθανόν να αντικαταστήσει τους έσοδους επαγγελματικούς και να απαιτήσει ακόμα και αυτές τις ελάχιστες εξουσίες των λοχίων και δεκανέων από τους επικίνδυνους επείδους. Πέρα από αυτό, η σκέψη που μάλλον σκοπεύουν να υλοποιήσουν, της κατάρτισης των κέντρων εκπαίδευσης των νεοσύλλεκτων, είναι μία προσπάθεια που στοχεύει ξανά σε τρεις κατευθύνσεις.

α) Αποδέσμευση των μόνιμων αξιωματικών από τα κέντρα που προφανώς βρίσκονται στα μετόπισθεν και προωθώντας τους στις μονάδες εκστρατείας στα σύνορα.

β) Μείωση των εξόδων που σπατα-

λονται στην βλακώδη και προβληματική ακόμη και για τους στρατοκράτες εκπαίδευση των νέων στρατιωτών στα κέντρα.

Προβληματική, λόγω των συνθηκών διαβίωσης των στρατιωτών που έχουν συνέπειες τις συχνότερες "αυτοκτονίες" και τραυματισμούς και την αντίδραση που ξεσπάει κατά καιρούς μετά από καταγγελίες στο τύπο.

γ) Το τρίτο πράγμα που θέλει να καταφέρει ο "Αντρέας με το κλείσιμο των κέντρων εκπαίδευσης των νεοσύλλεκτων είναι το σπάσιμο του κατά κάποιον τρόπο ομαλού περσώματος των νέων φαντάρων στη στρατιωτική ζωή που συντελείται μέσα από την κοινή τους μοίρα για δύο μήνες στα κέντρα της συλλογικότητας που αναπτύσσεται με ταχύ των φαντάρων, την άνωμαξη του νέου-παλιού φαντάρου και φυσικά να σταματήσουν οι άλογα αυξανόμενες ήπιες αντιστάσεις των νέων φαντάρων στο κλίμα τρομοκρατίας που επικρατεί, κύρια στα κέντρα ΥΕΑ (Τρίπολη και Κόρινθος) όπου παρουσιάζονται πολλοί πολιτικοποιημένοι φαντάροι, πρώην ποιητές επί τη πλειστον μεγάλης ηλικίας.

Είναι καθαρό το ότι, αυτή η συλλογικότητα και συντροφικότητα που δημιουργείται στους νέους φαντάρους πηγάζει από την κοινή τους μοίρα, την κοινή τους εχθρότητα απέναντι στους μόνιμους και τους εκπαιδευτές, τις κοινές τους παραστάσεις και την πείρα που έχουν αποκτήσει στο στρατό και φυσικά την κοινή τους πείρα λίγες μέρες, πολιτική ζωή, εάν ποιητές και εργαζόμενοι.

Το γεγονός μάλιστα της κοινής πολιτικής τοποθέτησης όρετων φαντάρων ενισχύει τους δεσμούς τους. Η παροιμία που λέει ότι "τους καλύτερους φίλους τους αποκτάς στο στρατό" συνεπώς έχει βάση και αυτή είναι η πηγή του κηκό για τους στρατοκράτες και το συστήμα τους.

Η δημιουργία ομάδων και παρέων από τους φαντάρους γίνεται αυθόρμητα και είναι πολύ προσεχτική στα κέντρα εκπαίδευσης για τους πάλαιοντες και άρα η δογματική αντί-

τάση τους πιο εύκολη και πιο άποτα λεηλατική.

Στα τάγματα, που κατά 99% βρίσκονται στα σύνορα και στα νησιά, υπάρχει και καλλιεργείται έντονα από στρατιωτικό κανονισμό και καραβανάδες η αντίθεση παλιός-νέος φαντάρου. Από κάθε ΕΣΣΟ παρουσιάζονται στο κάθε τάγμα ελάχιστοι νέοι φαντάροι όπου διαμοιράζονται σ' όλα τα τάγματα της χώρας, επί το πλείστον λιγότεροι από 20. Σπάνια να τύχει να βρεθούν δυο γνωστοί από την πολιτική τους ζωή φαντάροι στο ίδιο τάγμα. Αυτοί οι φαντάροι μπαίνουν κατευθείαν στον σύστημα που επικρατεί και θεωρούνται οι παρακατανοί της υπόθεσης, "οι νέοι", "ταξάρια", "τα στραβάδια" και θα συνεχίσουν να βρίσκονται σ' αυτή τη κατάσταση για αρκετούς μήνες μέχρι να "προαχθούν" σε παλιούς και να αντικατασταθούν από άλλα "ψάρια".

Όλη η καταπίεση που έχει συσσωρευτεί μέσα στους παλιότερους φαντάρους ξεσπά πάνω στους ανυπεράσπιστους νέους, που αν δεν βρουν βοήθεια και συμπαράσταση από πολιτικοποιημένους και συνεπώς μη ένοχους νέους φαντάρους συνθλίβονται στην κυριολεξία ήθικά και σωματικά από τις αγγαρείες, τα βάρβατα καθόνια και τη συνεχή ύπνωση σκοπιές και περίπολοι.

Κλείνοντας λοιπόν τα κέντρα νεοσύλλεκτων και αντικαταστήνοντας τα με την κατευθείαν εκπαίδευση στα τάγματα, κόβει και διαλύει αποτελεσματικά τους δεσμούς που δημιουργούνται στους νέους φαντάρους και όλα τα παρεπόμενα που δημιουργεί αυτός ο δεσμός και που αποτελούν το φόβο και τον τρόμο των καραβανάδων και του συστήματος που υπηρετούν.

Η ΣΤΡΑΤΕΥΣΗ ΣΤΑ 18

Μετά την έσπευσμένη διάλυση, δχι από το επίσημο ΠΑΣΟΚ, αλλά από τη στρατονομία της είδησης του "Βήματος" για τη στρατεύση στα 18, η είδηση από μόνη της βάζει ξανά στο

Αντίο, κύριε

προσκήνιο το μεγάλο πρόβλημα της στρατεύσεως των νέων στα 18 χρόνια τους και άμεσως μόλις τελειώσει το λύκειο.

Το "βήμα" προσπάθησε να άρει - ποιήσει την είδηση και να την παροισώσει μάλιστα σαν νίκη και παλιό αίσθημα "του λαϊκού κινήματος" έχωντας ότι η στρατεύση στα 18 ήταν ένας στόχος των προηγούμενων δεξιών κυβερνήσεων και που το τότε ΠΑΣΟΚ μαζί με την παραδοσιακή άριστερά τον είχαν άρνηθεί έστω και ύποπτον κά.

Προσπαθήθηκε ακόμη να φανεί η στρατεύση στα 18 σαν ο μόνος τρόπος για να μειωθεί η θητεία βάζοντας έτσι έντεχνα σε διάσταση τους ήδη φαντάρους με τη νεολαία που στο μάλλον θα στρατευθεί. Αυτό ακριβώς μας θυμίζει την περιβόητη στρατεύση των γυναικών που προσπαθήθηκε από τον Καραμανλή, και που προτεινόταν σπνή ένοπλη λήση στη μείωση της θητείας των αντρών.

Σκοπός λοιπόν του ΠΑΣΟΚ παρότις διαβεβώσεις της στρατολογίας-πού,ση μειωτόν, ένημερώνεται τ' αε ταίς και συνεπώς δεν είναι δυνατόν να έχει ένημερωθεί ακόμα επίσημα από την κυβέρνηση- είναι οι νέοι μετά το ένα μαντέλι που λέγεται σχολείο να μπαίνουν στο άλλο μαντέλι, χίλιες φορές σκληρότερο, που λέγεται στρατός. Η πολιτικοποίηση των νέων που γίνεται σε μεγάλο ποσοστό μέσα στα ΑΕΙ και τις τεχνικές σχολές είναι το μεγάλο πρόβλημα του ΠΑΣΟΚ και των στρατοκρατών και αυτό θέλει να σταματήσει.

Προτιμότερος θα είναι γι' αυτούς ένας στρατός με λιγότερα άτομα πολιτικοποιημένα, δηλαδή επικίνδυνα, παρά η κατάσταση που επικρατεί κύρια στα κέντρα ΥΕΑ με τους χίλις -δες άριστερους φαντάρους πρώην φοιτητές με την προηγούμενη πολιτική και συνδικαλιστική τους δραστηριότητα στις σχολές και στα πανεπιστήμια.

Ένας νέος λοιπόν που μετά το σχολείο ένοματιώνεται με την στρατιωτική ήθική και διαπαιδαγώγηση νομίζουν ότι είναι ευκολότερο να έλεγχεται και να χαλιναγωγείται από ότι ο νέος που πριν περάσει την μέγερση του στρατού μπαίνει στα πανεπιστήμια και συνειδητοποιεί τον ρόλο του και άρνείται ουσιαστικά το κοινωνικό σύστημα και τους θεσμούς του. Σαν συνέπεια λοιπόν της στρατεύσεως στα 18 είναι το κόψιμο των αναβολών λόγω σπουδών και μάλιστα ή κατά το δυνατό μεγαλύτερη μείωση των περιπτώσεων νέων που παίρνουν πολυτίμιο (για διάφορους λόγους), ή υπηρετούν λιγότερη θητεία λόγω κογενειακών υποχρεώσεων.

Επίσης μέσα σ' αυτό το μέτρα είναι και το σταμάτημα των αναβολών λόγω σπουδών σε σπουδαστές διαφόρων σχολών μουσικής, ξένων γλωσσών, λογιστών, θεολογικών σχολών κλπ. όπου παίζουν οι νέοι απλά και μόνο να πάρουν την πολυπόθητη αναβολή για δύο ή περισσότερα χρόνια για να αποφύγουν έστω και για λίγο διάστημα τον άδοξο τίτλο της στρατιωτικής μηχανής.

Η "ΔΕΙΞΗ" ΔΡΟΤΟΓΙΑΝΝΗ

Οι τελευταίες εξέλιξεις, μετά την πορεία των παντάρων, και την στήλη δύο που κατηγορούνται ότι συμμετείχαν σ' αυτή έδωσαν αμορμή για ποικίλα σχόλια, δηλώσεις, εξαγγελίες από πολλές μεριές προερχόμενες.

Ο άρροσγιάννης άφου άνερεσε με δηλώσεις του τις προηγούμενες δηλώσεις του πρακτόχου του Ήτρου για το έλεύθερο διάβασμα έφημερίδων και άφου προσπαθήσε, μάταια, να τρι

ζει τα δόντια στους φαντάρους που θα κατέβαιναν στην πορεία του Πολυτεχνείου, πέρασε στη φάση χτυπήματος των ένεργειών των άνωιστών ντόρων και των έπιτροπών τους.

Τό ότι η άστυνομία του Άντρεά δεν τόλμησε να συλλάβει μαζικά τους φαντάρους που συμμετείχαν στην πορεία δείχνει ξεκάθαρα ότι η κυβέρνηση δεν έχει άποσώσει ακόμα ένα κατευθείαν χτύπημα του όλοένα και δυνατότερου κινήματος για το στρατό.

Πρατίζουμε, με μερικές "παροδείγματα" ποιίνες και σε συνάρτηση με το κλίμα έκφοβισμού που διαγράφτηκε από τον τύπο, να τρομοκρατήσσει και να σταματήσει το κίνημα του κινήματος μέσα κι έξω από το στρατό, φοβερίζοντας ακόμα και με την προοπτική του στρατοδικείου.

Πέρα από αυτό ο άρροσγιάννης, τις δηλώσεις του προς τους στρατιωτικούς συντάκτες των έφημερίδων, έκανε μία προσπαθεια να διαρροσφύνη καθαρά το πλαίσιο μέσα στο οποίο μπορούν να "κινούνται" οι φαντάροι.

Τό καθόνιο, έπνε, δεν έχουμε κανένα νόημα. Δηλαδή όχι, ότι άπαγορεύονται ρητά και κατηγορηματικά και ότι οι φαντάροι μπορούν να τα καταγγέλλουν, αλλά ότι δεν είναι και... άπαράτητα.

Ότι άφενός μέν το Υπουργείο γνωρίζει τα προβλήματα των οαντάρων άπέρου διως δεν είναι δυνατό να γίνει μείωση της θητείας γιατί ο στρατός θα σταματήσει να είναι άξιομαχος.

Ότι έπιτρέπεται η συμμετοχή των φαντάρων στις "έθνικές" έπνε-τείου έπνε 28 Οκτωβρίου 25 Μαρτίου, Πολυτεχνείο, δεν έπιτρέπεται όμως η συμμετοχή τους σε πολιτικές δηλώσεις. Ένας ακόμα τρόπος δηλαδή για να μπει πιά και το Πολυτεχνείο στο "έθνικό μουσείο" του μαζί με τον Άρη Βελουχιώτη. Τό πρόβλημα είναι με την πρωτομαγιά που θα έλε άλλο παρά έθνική Γιορτή είναι.

Τελειώνοντας ο άρροσγιάννης τόνισε ότι συνδικαλισμός είναι άδύνατο να ύπόψει στη στρατό, γιατί σε κανένα στρατό δεν ύπόκειται, και σε συνδικαλισμός ύπολείνεται και διάλυση του στρατού. Έφαρμόζει έδω ο κ. Υπουργός το ρητό "μακάριοι οι πτωχοί τώ πνεύματι φαντάροι". Άηλο δή όσο ζωόδεστερη είναι ή ζωή του παντάρου, χωρίς δυνατότητες αντίστασης στην καταπίεση, τόσο πιο θαρραλέος και ευκολότερα άποδεχόμενος τό ρόλο του γίνεται.

Συμπερασματικά λοιπόν... τίποτα.

Τό έρώτημα που μπαίνει πισεστικά στους φαντάρους και γενικά στο κίνημα για το στρατό είναι προς ποιά κατεύθυνση να στρέφουν τα βέλη τους και τις προσδοκίες τους. Προς τους τακτικούς "έλιγμούς" του Άντρεά που δεν όδγουν πουμενά αλλά αντίθετα στο μάντωμα και τη στρατιωτικοποίηση της νεολαίας ή προς τη μεριά του αυτόνομου μαζικού κινήματος των φαντάρων και των πολιτών που ένδισφύρονται για τό θέμα στρατός; Νομίζουμε ότι η άπάντηση έρχεται από μόνη της. Οι κινητοποιήσεις της Έπιτροπής για το Στρατό και των Έπιτροπών φαντάρων έχουνε κατορθώσει να σπάσουν την άπομόνωση και τό τέλμα μέσα στο όποιο βρίσκονταν ο στρατός - "ταμπού" και άκόμα κατόρθωσαν να κάνουν τή προβλήματα των στρατιωτών προβλήματα της νεολαίας κύρια, στα σχολεία, ο ά πανεπιστήμια, και στη δουλειά. Ο στρατός, ο άπαγορευμένος καρπός για τό κίνημα μέχρι τώρα, άρχισε να προβλημάτίζεται να διεκδικεί και να κατακτήει. Να συμπαράστέκεται στους άγνες της έργαστικής τάξης και να κάνει τό προβλήματά του προβλήματα όλου του έργαστικού κινήματος.

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

μοκρατικών έλευθεριών.

Συναγωνιστές:

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν έκανε τίποτα σημαντικό για να αλλάξει το καθεστώς του στρατού. Άντίθετα έπανάλαβε την έπιχειρηματολογία της δεξιάς. Υποστήριξε τον μύθο του άπολιτικού στρατού, και δεν έδωσε έξήγηση στο ότι ο φασισμός και ή ούθαιροσία στην καθημερινή ζωή του φαντάρου δεν είναι άναγκαία για τό δέξιόμαχο που στρατό αλλά αντίθετα είναι άναγκαία για την στήριξη της έμφυλιοπολεμικής ίσοσολογίας, της άμερικανοκίνητης ή περιριαστικής πολιτικής και γενικότερα για την διαίωση της κοινωνικής ίσοσολογίας. Έτσι ένα προσπαθήσε να προσπατηστεί τους δέξιωματικούς με στεγαστικά έπιδόματα και διάφορες κολακείες, για μds τους φαντάρους ή άλλα- γή μέσα σ' ένα γενικότερο σχέδιο έκτόνωσης ήταν ο "μιοθός" των 450 άραχωνών, όρισμένα μέτρα μείωσης της θητείας που στην πραγματικότητα άφωρύνε έλάχιστους φαντάρους και τό πολιτικό ρόλο στην έξοδο. Σήμερα τό φακέλλμα συνεχίζεται, τό ρουσφέτι ζει και βασιλεύει, τό καθόνιο δεν σταμάτησαν, και μερικές φορές παίρνουν τό όνομα της έντατικής έκπαίδευσης. Άδρσφ τι μωρίες έπιβάλλονται στους φαντάρους που διαβάζουν έφημερίδες μέσα κι έξω από τους στρατόδες, διοικητικές έρευνες διατάσσονται σε κάθε μονάδα άπό άφου γίνεται κάποια καταγγελία και οι άφτοκτονίες συνοδέλμων μας συνεχίζονται.

Συναγωνιστές:

Η άνάγκη για μία όργανωμένη πάλη των στρατιωτών είναι άριμη και έπιτακτική. Δεν άρκούν οι καταγγελίες στον τύπο και οι έπερωτήσεις στην δουλειά. Δεν άρκεί ή φιλανθρωπικού τύπου συμπαράσταση στους φαντάρους με πρές κομφορμών και άναλύσεις. Άρριάζεται ή άνάπτυξη ενός αυτόνομου μαζικού κινήματος μέσα στους στρατόδες. Ένός κινήματος που θα δώσει μάχες στο στρατόπεδο, θα διεκδικήσει τό αίσθημα του και θα συνδέσει κάθε έπιμέρους πόλη του με την πάλη σε κεντρικό πολιτικό προσκήνιο.

Μέ άναφορά στις παραπάνω θέσεις άρχισε ή όρση των έπιτροπών Στρατιωτών, Μαυτών και Σημνιτών. Πριν ένα χρόνο άφώδες φαντάρων άρχισαν τή όρση τους μέσα στο στρατόπεδο και στα πολιτικά πλαίσια. Μετά από ένα πρώτο συντονισμό αυτών των όφώδων άρχισε μία πιο συστηματική έπση και συνεργασία με άλλους φαντάρους και με άλλες όφώδες φαντάρων που άνωρύνονταν. Οι άφώδες που άναλλάσσονταν στα πλαίσια αυτής της συνεργασίας και έπσης ή - τον βασικά άποτελέσματα των έπειριών μας μέσα από την πάλη μας στο στρατόπεδο. Η παρουσία των όφώδων σε κρίση ή ή όψη ήταν αίσθητη. Έδωσαν μάχες για συγκεκριμένα προβλήματα της μονάδας, οι συντρόφοι μας παρέμβηκαν άνοιχτά στις άνωρσεις, ζήμωσαν τις θέσεις τους με τόση άλλους συνοδέλμων κατήγγειλαν στον τύπο διάφορα γεγονότα. Γύρω από αυτές τις προσπαθειές των όφώδων συστημάθηκε μεγάλος άριθμός στρατιωτών κατά μονάδα και με όλους αυτούς συζητήσαμε, άναλλάξαμε άφώδες, συμπαράστέκαμε χωρίς να άφωρύνουμε βέβαια τις διαφωνίες και τις διασποροποιήσεις μεταξύ μας. Όλη αυτή ή προσπαθεια είχε σαν δεύτερο σημαντικό βήμα μία πρώτη δημόσια καταγραφή μας στην πρωτομαγιά αυτού χρόνου που συνδιδόθηκε με την πρώτη έξοση του πρώτου τμήματος του περιοδικού από την Έπιτροπή για το Στρατό. Η προκήρυξη άνωρσώθηκε. Οι φαντάροι που συμμετείχαν στην πρωτομαγιά του '82 έβαλε κεντρικά τό θέμα του άγώνα μας σ' εκείνη τή όψη, καθώς επίσης και τό κείμενό μας στο περιοδικό. Από και μετά, μέχρι την πανελλαδική ούσκεψη άντιπροσώπων των έπιτροπών μας που έγινε στην Άθήνα τον Άδ- γουστο, ή πάλη μας στο στρατόπεδο ήρε μορφές πιο άνωριστικές, πιο πολιτικές. Προκηρύξεις κυκλοφόρησαν κι όφώδες κολήθηκαν σε στρατόπεδα και σε πόλεις. Πολλές όφώδες χρίστηκαν ντε φάκτο σαν έπιτροπές της μονάδας, και όη μιούρησαν συγκρούσεις με οικηόρα άποτελέσματα.

Στην πανελλαδική μας ούσκεψη που συμμετείχαν άντιπροσώποι έπιτροπών από πολλά μέρη της Έλλάδας έκφράστηκε συνολικά ή λογική μας και τό αίσθημα μας.

Όπως είπαμε και πριν ή βασική μας θέση είναι ή άναγκαιότητα της όργανωμένης πάλης. Όσοι συνοδέλμοι μας έντομίζουν τα προβλήματα που έχουμε και πιστεύουν ότι για τή λύση τους είναι άπαράτητη ή άνάπτυξη ενός κινήματος μέσα στους στρατόδες είναι από τό πράγματα μαζί μας. Η έμπειρία άλλωστε μας έδειξε, ότι μέσα στους στρατόδες αυτό ήταν τό βασικό κριτήριο και ή θέση που χρίζε κάποιες άντιλήψεις φαντάρων για τό στρατό σ' αυτή τή όψη. Ο, τι κάναμε μέχρι τώρα τό κάναμε με συντρόφους που δεν είχαμε τις ίδιες άκριβες ίσοσολογικές και πολιτικές άφώδες.

Μέσα σ' αυτό τον άγώνα συντηρήσαν διασπορετικές άφώδες διασφών μωυών της άριστερας, της άκρας άριστερας, και γενικά όλων εκείνων που είδαν και βλέπουν ότι πρέπει να άνωριστούν για την βελτίωση της θέσης μας και την κατάκτηση δημοκρατικών έλευθεριών μέσα στον Στρατό. Έτσι διαχωρίστηκαμε μ' αυτούς, που προπαγανδίζουν άφωρημένα την διάλυση του Στρατού προτείνοντας στην πράξη μόνο άτομικές λύσεις, και μ' αυτούς που περιορίζουν τον άγώνα στις καταγγελίες και στην άφωρηγία, και άφωρνούνται κάθε συλλογική πρωτοβουλία και προσπαθεια όργάνωσης των φαντάρων μαζί και άρασαν τίζονται κάποιο στρατό όλόκληρο με τό σημερινό στο βασικά του χαρακτηριστικά. Έχοντας λοιπόν την όργανωμένη πάλη σαν βασική μας θέση είδαμε σαν κύτταρο της δουλειάς μας την πάλη των έπιτροπών μέσα στο στρατόπεδο. Εί- δωμε την άναγκαιότητα δημιουργίας έπιτροπών κατά μονάδα ή κατά λάχο και την άναγκαιότητα της πάλης αυτών των έπιτροπών πάλη που θέτει διάφορα αίσθημα, που δίνει μάχες για τή έφαρμογή τους άφωρημωγές συγκρούσεις, θά καταγγείλει τις ύπόρχουσες, θά έπεξεργάζεται θέσεις.

Οι έπιτροπές συνδέουν την πάλη τους σε κεντρικό έπίπεδο διεκδικώντας κεντρικά τό αίσθημα τους και καλώντας κάθε πολιτική δύναμη, μαζική όργάνωση και άποιοιόποτε άλλο κατανοεί τό προβλήματά μας να συμπαράστέξει. Οι έπιτροπές πολιτών για τον στρατό άποτελέσαν και άποτελούν για μds ση μανητική βοήθεια.

Εμείς οι Έλληνες στρατιώτες, μαύτες και σημνιτές δηλώνουμε ότι θα συνεχίζουμε την πάλη μας και πιστεύουμε ότι οι πόθοι μας θα δικαιωθούν και ο άγώνας μας θα καρποφύρει.

ΜΙΑ ΠΡΟΒΑΔΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Πρίν λίγους μήνες ξεκίνησε μία προσπάθεια συμβολής στην διαδικασία ανασύνθεσης της επαναστατικής αριστεράς. Αυτή η προσπάθεια έγινε γνωστή με την κυκλοφορία ενός πρώτου κειμένου-άρχικων εκτιμήσεων που υπέγραψαν η ΟΣΕ, και σύντροφοι που προέρχονταν από το ΚΚΕμ-λ και την ΟΚΔΕ. Μ'αυτό το κείμενο τοποθετούσαμε την έφευξη προοπτική:

"Σ'Όλη αυτή τη δύσκολη περίοδο μέσα στην διαδικασία αποσύνθεσης πιστεύουμε ότι είναι ταυτόχρονα ορατή μία διαδικασία στοιχειώδους σύγκλισης κάποιων δυνάμεων, κάποιων οργανωμένων ή όχι συντρόφων της Ε.Α.

Πρόκειται για μία σύγκλιση που φαίνεται τόσο σε επίπεδο κοινής πρακτικής, όσο και στο ιδεολογικό και πολιτικό αν όχι με κοινά συμπεράσματα, τουλάχιστον με κοινή οπτική στην αναζήτηση των απαντήσεων στα ζητήματα που τοποθετεί η σημερινή συγκυρία. Σ'αυτούς τους συντρόφους είναι καταρχήν ή αναφορά της προσπάθειας που ξεκινάμε.

Πιστεύουμε ότι το πρόβλημα είναι αυτοί ακριβώς οι σύντροφοι να έπιχειρήσουν να ενοποιήσουν μέσα από μία συλλογική διαδικασία την εμπειρία τους, την προβληματική τους, την πολιτική τους πρακτική, σ'ένα ενιαίο κεντρικό προσανατολισμό, στην απόπειρα ενός νέου πολιτικού πόλου μέσα στην Ε.Α. Έπειδή αυτή τη διαδικασία δεν την κατανοούμε σαν μία "αναγγελία ίδρυσης" αλλά σαν μία ζωντανή πολιτική διαδικασία, καθόλου εύκολη και χωρίς το αποτέλεσμα να είναι δεδομένο, αυτή η διαδικασία για μας σημαίνει:

1) Προσπάθεια συστηματικής και οργανωμένης πολιτικής συζήτησης πάνω στα κεντρικά σημερινά ζητήματα. Σάν τέτοια βλέπουμε:

α) "Η κρίση της Ε.Α.". Ένα ζήτημα απολογισμού της πορείας της Ε.Α. ως τα σήμερα, προσπάθεια συμπερασματοποίησης της εμπειρίας που σήμερα βαραίνει πάνω από οργανώσεις, ομάδες, μεμονωμένους συντρόφους.

β) "Η νέα πολιτική συγκυρία". Προσπάθεια συζήτησης των αλλαγών μέσα στον ελληνικό κοινωνικό σχηματισμό, του χαρακτήρα και του περιεχομένου της "Αλλαγής" της 18 'Οχτώβρη, των μετώπων που ανοίγονται σήμερα και της τακτικής μας στις νέες συνθήκες.

γ) "Το ζήτημα του λενινισμού για την Ε.Α.". Προσπάθεια συζήτησης κεντρικών ιδεολογικών ζητημάτων που είτε η αδιαισθησία των ως τα τώρα τοποθετήσεων της Ε.Α., είτε νέες εμπειρίες του επαναστατικού κινήματος τοποθετούν με ιδιαίτερο βάρος: σχέσης πολιτικής πρωτοπορίας-κινήματος, χαρακτήρα και περιεχόμενο της επανάστασης, διχτατορία προλεταριάτου-κόμμα-κράτος, εργατικό κίνημα και "νέα" κινήματα, κλπ.

Πρόκειται για τη συζήτηση θεμάτων που πιστεύουμε ότι η υπάρχουσα εμπειρία δημιουργεί μία βάση για το ξεκίνημα των ως τα τώρα επιφανειακών και κενών "θέσεων" που χαρακτηρίζουν την Ε.Α. Ταυτόχρονα πρόκειται για θέματα που η απάντησή τους βαραίνει άμεσα στις δυνατότητες ανάπτυξης πολιτικής πρακτικής.

2) Συστηματοποίηση της κοινής πρακτικής.

Παράλληλα με το προχώρημα της συζήτησης, και με την εκτίμηση ότι μία διαδικασία πολιτικής συζήτησης δεν μπορεί να προχωρήσει ικανοποιητικά αν αποκοπεί από τα προβλήματα πολιτικής δράσης, βλέπουμε την προσπάθεια συστηματοποίησης της κοινής μας παρέμβασης.

Είτε πρόκειται σ'ένα επίπεδο "κεντρικό" (καμπάνιες, συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις) είτε για το προχώρημα της αντιπαράθεσης μέσα στους διάφορους χώρους και όπου αυτό είναι δυνατόν, στη βάση και πιο συγκεκριμένων συζητήσεων (πολιτικό κίνημα, συνδικάτα, εργατικό κλπ.).

Σε μία τέτοια προοπτική απευθυνόμαστε στους συντρόφους που αντιμετωπίζουν αυτές τις ανάγκες με παρόμοιο τρόπο. Σε μία τέτοια προοπτική γνωρίζοντας τις πολιτικές δυσκολίες δεν έχουμε να δηλώσουμε καμιά "έγγυηση" επιτυχιών ή ανθόσπαρου δρόμου. Έκτός ίσως από την διάθεση σοβαρής και συστηματικής αντιμετώπισης."

Σήμερα μετά την ολοκλήρωση του πρώτου κύκλου συζήτησης και κάποιες προσπάθειες κοινής παρέμβασης, μπορούμε να δούμε καλύτερα τις δυνατότητες και τα προβλήματα μιας τέτοιας προσπάθειας. Στο σημείωμα που ακολουθεί προσπαθούμε να εξηγήσουμε με ποιές κεντρικές εκτιμήσεις συμμετέχει ή ΟΣΕ σ'αυτή τη διαδικασία.

Δημοσιεύουμε επίσης ένα κείμενο τριών συντρόφων για το ίδιο θέμα.

10
ΧΡΟΝΙΑ

Μία δόξαληρη δεκαετία μας χωρίζει ήδη από την εποχή του Πολυτεχνείου. Στό φετινό γιορτασμό ούκ-όλος καπιταλισμός της Εξέγερσης του Νοεμβρίου έχει πιά ολόκληρωθεί: Οι πολιτικές δυνάμεις που, επί των κατόντων, έφτασαν να είναι οι ενοχλητικές σκηνές. Η αλήθεια είναι ότι ο πολιτικός κόσμος της Εξέγερσης, από τότε που προέβλεπε από το 74 και μετά, μπορεί να είναι από τότε που είχαμε στο είκοσιόχρονο. Οι μόνοι του τύπου και της πολιτικής θέσης μας "έπεισαν" ότι "ο αγώνας συνεχίζεται" για την αλήθεια της παραγωγής, την αυτοσυγκρότηση στις διεκδικήσεις, την ανάπτυξη της οικονομίας. Και όσο ισχυρή είναι η έκθεση αυτή η φωνή που στην εξέγερση ήταν το περιθώριο, τόσο περισσότερο ημετέρας από δόξαληρη είναι η παρουσία ενός δόξαληρου χώρου που το 73 έπεισε τον αποστασιοτικό ρόλο. Ο "δριστερός" στην Ελλάδα 10 χρόνια μετά την έκρηξη του Νοεμβρίου που τον έφερε στο προσκήνιο, μοιάζει να περνά τις χειρότερες στιγμές του.

Μία νίκη του "ρεαλισμού" και της υπεύθυνης πολιτικής των κοινοβουλευτικών κομμάτων, πάνω στον επαναστατικό υποκειμενισμό και τον "ρομαντισμό" της δριστερικής γενεάς του Πολυτεχνείου που δραματίζεται με το "δύναμι", την επαναστατική "Ελλάδα". Αν τα πράγματα ήταν τόσο απλά η επανάσταση από πολύ καιρό θα είχε επικρατήσει. Ολο τον πλανήτη η θα είχε ξεκαθαρίσει από μία ανήγη νεανική ουντία.

ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΉΤΑΝ Η ΑΡΧΗ

Η περίοδος 72-73 ήταν για την επαναστατική αριστερά στην Ελλάδα ο καθοριστικός Μάιος του 68. Οι έβες της στήριξης στις δυνάμεις του μαζικού κινήματος, του Επανεπιστημίου της "εξέγερσης των συμβιβασμών" και του πολιτικάντικου ρεαλισμού, της επικρατούσας και της δυνατότητας της επαναστατικής κερδοζών για πρώτη φορά με τη υποστήριξη και στην Εξέγερση του Νοεμβρίου αναδεικνύονται κεντρικές ιδεολογικές κατευθύνσεις του κινήματος. Το Πολυτεχνείο πέρα από όλα τα άλλα, αποτέλεσε τη στιγμή της "γέννησης" της επαναστατικής αριστεράς στην Ελλάδα από δύναμη έκρηξης να επιβεβαιώσει τις πολιτικές εξελίξεις. Και ακριβώς τα χαρακτηριστικά αυτής της περιόδου σηματοδότησαν την επαναστατική δύναμη για όλα τα παγκόσμια πορεία.

Ο "δριστερός" αναδεικνύεται από τον χώρο που βίπει την προτεραιότητα στις ανάγκες του μαζικού κινήματος και με μαχητικό τρόπο προσπαθεί να επιβάλλει τις προοπτικές του κινήματος πάνω στις πολιτικές εξελίξεις. Όμως δίπλα στην άγνωστη κατάσταση και την μαχητικότητα σε όλα τα επίπεδα και κάποια άλλα χαρακτηριστικά της περιόδου:

Το κίνημα κάτω από το βάρος της δικτατορίας αναπτύσσεται ένα γενικό αντιιμπεριαλιστικό-αντιιμπεριαλιστικό προσανατολισμό. Ταυτόχρονα η άνοδος του προοδευτικού με κέντρο τους μοιραστές και πολύ περιορισμένες έμφυτες και δυναμότητες στις άλλους χώρους. Η αμετακίνητη έργα τέλει τάξης είναι πολύτιμο περιεχόμενο ήπιο από το ξεσηκωμό του κινήματος που σηματοδότησε το τέλος της

"ΑΡΙΣΤΕΡΙΣΜΟΣ"

από την κριτικότητα του Κομμουνισμού. Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

* Η αυτό το ιδεολογικό πλαίσιο και αυτές τις κεντρικές πολιτικές έκτι μορίες δεν είναι τυχαίο ότι η ΕΑ δεν κατανοήσει τη σημασία του ξεσηκωμού των εργατικών δυνάμεων του 73-74. Η απεικόνιση της ΕΑ δηλώνει βέβαια από της εργατικής τάξης αλλά συνεχίζει απεριόριστη το έργο της στο άνωπλο.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ Ε.Α.

Οι καταλήψεις στα πανεπιστήμια, μπορούσαν να ποίε σημαντικά, είναι η αρχή του τέλους της καπιταλιστικής κοινωνίας.

δύεται από την αναστροφή της, που είναι η αναστροφή της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ Ε.Α.

Οι καταλήψεις στα πανεπιστήμια, μπορούσαν να ποίε σημαντικά, είναι η αρχή του τέλους της καπιταλιστικής κοινωνίας.

ΟΣ: ένας απολογισμός

ρουν να επεξεργαστούν μία πιο μόνη και μακροπρόθεσμη τακτική για την περίοδο. Η "κρίση" που εμφανίστηκε σ' αυτή τη περίοδο, ήταν, "κρίση ού νοήσεως" και οι διαδικασίες που λειτούργησαν, αυτές που κρινόταν ήταν οι "κρίσεις", διατηρούσαν την ένοχη στην πάλη του, θα μπορούσε να δημιουργήσει πολιτικές τάσεις, οργανώσεις, σε νέο επίπεδο τόσο από άποψη ιδεολογικής συγκρότησης και πολιτικής γραμμής όσο και μαζικότητας και ζωτικών σχέσεων με το κίνημα. "Σταλινισμός" που παχύνει την περίοδο 80-82 γύρω από τα κεντρικά ζητήματα της αντιμετώπισης της έπαιρ χόμενης ΠΑΣΟΚικής αλλαγής και της παρατεταμένης προεκλογικής περιόδου.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ Ε.Α.

Οι καταλήψεις στα πανεπιστήμια, μπορούσαν να ποίε σημαντικά, είναι η αρχή του τέλους της καπιταλιστικής κοινωνίας.

ζει με την ήττα της 16 Νοεμβρίου (και το βάρος που απόκτησε ακόμα και για το χώρο η καταγγελία του Παναγιώτη Ρεπούση, συνεχίστηκε με την άδυναμία συγκρότησης μιας κοινωβουλευτικής τακτικής παύσεως στην μακροχρόνια προεκλογική περίοδο και διαρκεί ακόμα και σήμερα. Ο κύκλος ανάπτυξης που άρχισε με τις καταλήψεις κλείνει, μπροστά στην "αλλαγή". Ο χώρος μπαίνει σε κρίση άσκησης, πολιτικοποίησης, αποσύνθεσης.

Ο ΕΓΩΝ ΕΑΥΤΟΥ ΕΩΘΙΝΩ

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

ΟΙ ΝΕΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

ρουν με τρόπο άσχετο, κατακεραυνωμένοι σε λίγο-πολύ κλειστές ομάδες, χωρίς την ανταλλαγή απόψεων ή αντιπαράθεση, τον αλληλοέπαιρο ή της προνοούμενης περιόδου.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

ΟΙ ΝΕΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ

Η "αριστερή" πρόταση της Κ.Ε. για τον αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Την ίδια ώρα η Κ.Ε. προνοούσε συρροές "πλάτων" πατριωτικών και δημοκρατικών στόχων για την ενότητα του λαού ενάντια στην ιμπεριαλιστική.

Η ΠΟΛΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΧΥΣΗΣ ΔΕΝ "ΟΜΑΛΟΠΟΙΕΙΤΑΙ"

Ένα χρόνο μετά το πραξικόπημα και η ανάμετρήση ανάμεσα στην Άλλη λεγγύη και την χούντα συνεχίζεται. "Αδίκαια προσπαθούν τῆς, τηλεόραση και κυβέρνηση (έξο και σ' άλλη την Εύρωπη) να πείσουν ότι η κατάσταση στην Πολωνία προχωράει προς την δημοκρατία. Ότι η απελευθέρωση του Βαλέσα, ούτε η υποστήριξη του Γκλεμπ προς τον Γιαρουζέλσκι ούτε ακόμα και η αποτυχία της άπεργιας στις 10 Νοέμβρη είναι αρκετά για να πειράξουν μια τέτοια εικόνα.

Αντίθετα όλα αυτά δείχνουν τη προσπάθεια των γραμμοκρατών να βρουν κάποια στηρίγματα, μήπως και μπορέσουν να ξεπεράσουν το οικονομικό και πολιτικό αδιέξοδο που βρίσκονται. Γιατί μέχρι τώρα ούτε ήτρο μοκρατία και η καταστολή ούτε και τα πριμ σταύς νεοραγικούς κλάδους της παραγωγής, μπόρεσαν να σπάσουν την Άλληλεγγύη. Όλες αυτές οι δυσκολίες δεν ήταν ίκανές να διαλύσουν το εργατικό κίνημα της Πολωνίας.

αδιέξοδο

Η χούντα της Πολωνίας δοκίμασε τα πάντα μέσα στον ένα χρόνο από την κήρυξη του στρατιωτικού νόμου. Τά στρατόπεδα, τις ουλακές, τις δολοφονίες για τα στελέχη της Άλληλεγγύης. Τές απόλυσεις, την άρση της του δελτίου, τα δικαστήρια για τους πιο μαχητικούς εργάτες. Τους ζέζι, τα δακρυγόνα, και τις σφαίρες για τα τους διαδηλωτές. Την στρατιωτικοποίηση, την υποχρεωτική δουλειά τα Σάββατα και τα πριμ για τους εργάτες των ορυχείων, του πιο σημαντικού τομέα των πολωνικών εξαγωγών.

Κι όμως όλα αυτά δεν κατάφεραν να διαλύσουν την Άλληλεγγύη που όλα και περισσότερο προχωρούσε στην ανασυνκρότηση των οργανώσεων της τόσο μέσα στα εργαστήρια όσο και σε τοπικά επίπεδα. Αντίθετα αυτό που έχει ουσιαστικά διαλυθεί είναι το ΠΕΕΚ, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί φοβερός άνησυχίας μέσα στα Γ-δια τα στελέχη του γιατί καμιά κομματική οργάνωση δεν λειτουργεί κανονικά.

Στην πρόσφατη ολομέλεια της Κεντρικής Επιτροπής (στα τέλη Οκτωβρη), ο Γκράμσκι, που κριτικάρε την Γιαρουζέλσκι σαν ανασυνκροτή, κυκλοφόρησε ένα κείμενο που έλεγε: "Στην οργάνωση βάσης που άνηκε, στο Πόζναν, επικρατεί μια τέλεια άρνηση, και δεν υπάρχουν ούτε ακόμα και αυτές οι τυπικές λειτουργίες. Τα μέλη έχουν μειωθεί περίπου στο

μισό, και ένα μεγάλο κομμάτι από αυτούς που δούσαν περιλαμβανόμενοι και του γραμματέα, παρατηρήθηκαν από την ιδιότητα του μέλους γιατί διαπύνησαν με την κήρυξη του στρατιωτικού νόμου...". Και αυτή η διαπύνηση δεν είναι μόνο δική του, αλλά επαλαισθάνεται σε κάθε κομματική συνάντηση.

... και ανοίγματα

Σ' αυτή την κατάσταση έπρεπε η χούντα κάπως να αντιδράσει. Έτσι πήρε την πρωτοβουλία να προχωρήσει σε ένα πολιτικό "άνοιγμα" προσπαθώντας όμως ταυτόχρονα να περιορίσει και τους κραδασμούς που μπορούσε αυτό να προκαλέσει για το ίδιο το καθεστώς. Αυτό δηλαδή που προσπαθούσε να κάνει είναι να καθορίσει τους πολιτικούς όρους, τα πλαίσια μέσα στα όποια θα λειτουργούσε ο συμβιβασμός για τον οποίο ετοιμάζεται ο Γιαρουζέλσκι.

Έτσι ενώ από την μία θύζει εκτός νόμου την Άλληλεγγύη, και θα πείζει "κοινωνικά παράσιτα" την ανεργία νεολαία και τους εργάτες που απολύονται μετά από κάθε άπεργία, από την άλλη απελευθερώνει το Βαλέσα, παραχωρεί διάφορα ανταλλάγματα στην έκκλησία (ή συμφωνία για τότε ξίδι του "άπαξι" και το όρατο μέρος αυτής της συναλλαγής) και όφασχεται την σύντομη άρση του στρατιωτικού νόμου.

Το βγάσιμο εκτός νόμου της Άλληλεγγύης συνδυάζεται και με την δημιουργία νέων συνδικάτων που τυπικά εμψυχώνονται από δημοκρατικά (πχ επιτρέπεται κάτω από όρους ή άπεργία, δεν έφαρτάνται άμεσα από το κράτος κλπ), ενώ ουσιαστικά είναι άκριβως σαν τα παλιά κρατικά συνδικάτα. Έτσι η συμμετοχή σ' αυτά μπορεί σαν προϋπόθεση για κάθε συμβιβασμό άναμεσα στην Άλληλεγγύη και τους γραμμοκράτες.

Η απελευθέρωση του Βαλέσα στοχεύει στο να πείσει τον ίδιο και σαν συνέπεια και κάποια συντηρητικό κομμάτι της Άλληλεγγύης που εμπεδίζεται από την έκκλησία, να δεχτούν τον ρόλο του συμβιβαστή κάτω από τους παραπάνω όρους. Ταυτόχρονα έλπιζει πως έτσι θα διαλυθεί και το παράνομο κομμάτι της Άλληλεγγύης που συνεχίζει να βλέπει μέσα από τις άπεργίες και τις διαδηλώσεις τον τρόπο πίεσης και εξαναγκασμού της χούντας για υποχωρήσεις.

Μολονότι καταλαβαίνει η χούντα ότι όλη αυτή η τακτική είναι γενικά η ρίσκα παράλα αυτό το αποδέχεται

γιατί δεν υπάρχει άλλος τρόπος να αντιμετωπιστεί τα προβλήματα. Η προοπτική στην οικονομία είναι ότι οι τιμές θ' ανέβουν αρκετά στους επόμενους μήνες (ήδη διπλασιάστηκαν τα είδη πρώτης ανάγκης), ενώ η παραγωγή δεν παύεται να έχει αύξησει σε σχέση με πέρυσι. Τόσοι μήνες δικτατορίας, και μόνο τον Άγνουστο τόλμισε η χούντα για πρώτη φορά να μιλήσει για μια μικρή αύξηση της παραγωγής. Μπορεί να μην έχουν γίνει πολλές άπεργίες μέσα σ' αυτό το χρόνο όμως η απόφαση για το συμβιβασμό της παραγωγής συνεχίζεται ακόμα σε πολλούς κλάδους.

Γιαυτό άλλωστε το πολιτικό "άνοιγμα" της χούντας δεν είναι σμπάδι σταθεροποίησης της αλλά αντίθετα δείγμα ότι ούτε και με τον στρατιωτικό νόμο κατάφερε πολλά πράγματα. Τώρα το πόσο όλη αυτή η μανούβρα, θα μπορέσει για μια ακόμα φορά να νικήσει σε βάρος της, όπως και άλλες φορές στο παρελθόν αυτό έφαρτται από την ίδια την Άλληλεγγύη και το πώς θ' αντιμετωπίσει αυτό το έλλειψ.

Δεν υπάρχει ελευθερία χωρίς την αλληλεγγύη

Το βγάσιμο της Άλληλεγγύης εκτός νόμου ακολουθήσαν αυθόρμητες άπεργίες και συγκρούσεις σε διάφορες περιοχές της Πολωνίας. Η έκκληση για άπεργία και διαδηλώσεις στις 10 Νοέμβρη, ενώ σαν άπεργία άποτυχε, όμως βρήκε ανταπόκριση σαν διαμαρτυρία με αποτέλεσμα να γίνουν διαδηλώσεις στην Βαρσοβία, στο Βρόκλαβ, στο Πόζναν, στην Κρακοβία, στην Νόβα Χούτα κ.ά. Η απελευθέρωση του Βαλέσα χαιρετίστηκε στο Γκντανσκ με μεγάλη συγκέντρωση όπου το βασικό σύνθημα ήταν "δεν υπάρχει ελευθερία χωρίς την Άλληλεγγύη".

Όσο όμως οι τελευταίες κινητοποιήσεις έδειξαν για μια ακόμα φορά την δύναμη της Άλληλεγγύης, άλλο τόσο η πρωτοβουλία της χούντας άφησε να φανούν καθαρά οι βασικές αδυναμίες της τακτικής της. Μέχρι τώρα η τακτική της στηρίζονταν σε δύο βασικά πράγματα. Τα ένα ήταν η υπόθεση ότι υπάρχει μέσα στην χούντα ένα κομμάτι που άποζητάει τον διάλογο και τον συμβιβασμό μαζί της και το άλλο ότι κάθε κινητοποίηση πρέπει να έχει τον χαρακτήρα "έπιδειξης δύναμης", που θα βάζει τη πίεση για "αυτό τον συμβιβασμό".

Το πρόσωπο πολιτικό "άνοιγμα" του Γιαρουζέλσκι άποκάλυψε τους όρους που βάζει το κομμάτι των γραμμοκρατών που μέχρι τώρα είχε σαν άναφορά η Άλληλεγγύη. Κι αυτόι οι όροι δεν είναι άλλοι από την διάλυση της ίδιας της Άλληλεγγύης, και την κατάργηση των συμφωνιών του Γκντανσκ. Πώς άλλωστε μπορεί να έρηνευτεί ά καινούργιος νόμος για τα συνδικάτα και πως η άναγγελία της απελευθέρωσης του Βαλέσα από τα κρατικά μέσα ένημέρωσε που έλεγαν ότι "απελευθερώθηκε ά πρώην πρόεδρος της πρώην Άλληλεγγύης". Άρα τόσο η Άλληλεγγύη όσο και ο ίδιος ο Βαλέσα θα έπρεπε να δεχτούν αυτούς τους όρους για να συμμετάσχουν στην "έθνική συμφιλίωση" που προτείνει η χούντα.

Η δεύτερη δυσκολία που αντι-

μετώπισε η Άλληλεγγύη πρόσφατα ήταν η άποτυχία της βωρης άπεργίας που είχε κηρύξει για τις 10 Νοέμβρη. Οι πιέσεις, οι προληπτικές συλλήψεις άλλά και η τρομοκρατία πριν άπό την άπεργία ήταν άπορητες. Παράλληλα ύπήρχαν οι άπειρές για άπολύσεις και για στέριση του δελτίου και του σπιτιού.

Κάτω από τέτοιες συνθήκες ήταν δύσκολο να πιστούν οι εργάτες να πάρουν μέρος στην άπεργία, μολονότι ήταν διατεθειμένοι να κατέβουν στις διαδηλώσεις που έγιναν την ίδια μέρα, το άπογευμα... Άκόμα δε περιοσούσε, μετά την άπόφαση για το βγάσιμο εκτός νόμου της Άλληλεγγύης, άπου το θέμα των προοπτικών και των έκδηλώσεων πίεσης γινόταν, ακόμα πιο υπερδεμένο. Ένδεικτικά έφτασαν εργάτες μέσα από τα πιο μαχητικά έργοστάσια όπως το Ούρσους και το Βαμπνίεζα του Γκντανσκ να άνουν: "δεν κτεβήκαμε γιατί ποβηθήκαμε".

Αυτό δεν άποισθητεί, όπως θέλει να προπαγανδίζει η χούντα, την δύναμη της Άλληλεγγύης μέσα στα έργαστάσια. Το μόνο που δείχνει άνα την άδυσκολία να χρησιμοποιηθεί η άπεργία, έδικότερα μέσα σε τέτοιες συνθήκες, σαν όπλο πίεσης για τον συμβιβασμό.

εναγνία στη Συμφιλίωση

Αυτή η καινούργια κατάσταση πιέζει την Άλληλεγγύη να έναπροσδιορίσει την τακτική της. Έαν μέχρι τώρα οι έλπίδες για "συνένωση" διαπερνούσαν όλες τις τάσεις της Άλληλεγγύης (άπό την Γενική Άπεργία του Κουρσέ, μέχρι την κοινωνία της "παραιομίας" του Βούγιακ) τώρα πιο αυτές φαίνονται όλο και πιο ξεπερασμένες.

Η Άλληλεγγύη βρίσκεται μπροστά σ' ένα σταυροδρόμο. Άπό την μιά άπορνομία, ή άπόρριψη του "άνοιγματος", ή άργάνωση των κινητοποιήσεων και των άγώνων με προσωπική την στήγκρωση και όχι την συνδιαλλαγή. Άπό την άλλη ή άποδοχή των όρων της "έθνικής συμφιλίωσης", το βγάσιμο από την παραιομία, ή πίεση για την διεύρυνση των όρων, το μόνιμο στα νέα συνδικάτα, ή ατοδιάλυση.

Είναι καθάρο ότι η έκκλησία πείζει με όλη της τήνδύναμη προς την δεύτερη κατεύθυνση. Ο ίδιος ο Βαλέσα δεν έχει ακόμα έκφορσει καθάρα προς τα που προσανατολίζεται. Άπό την μία η απελευθέρωση του είναι έλλειψμός αυτού του άνοίγματος και άπό την άλλη ο ίδιος μιλάει για σεβασμό στις συμφωνίες του Γκντανσκ και στον πλουραλισμό των συνδικάτων.

Μέσα στην Άλληλεγγύη έχουν άρχισει έντονες συζητήσεις τόσο για την μέχρι τώρα τακτική όσο και για το πιο άπρέπει να είναι ή άντικετώπιση από όω και πέρα. Ένδεικτικά στην Βαρσοβία τα παράνομο κομμάτι άποκάλεσε τον Βαλέσα "προδότη" μόλις έμαθε την απελευθέρωσή του.

Αυτή την στιγμή ή κατάσταση είναι άπορητα ρευστή. Μπορεί ο Γιαρουζέλσκι να καταφέρει τώρα, αυτό που δεν κατάφερε με την κήρυξη του στρατιωτικού νόμου, δηλαδή την διάσπαση της Άλληλεγγύης. Μπορεί όμως και να σημαίνει και το ξεπέρασμα των ψευδοσυνθηκών για την κοινωνία της "συμφιλίωσης" που έπρεπε συχνά την πολιτική της Άλληλεγγύης σε αδιέξοδο.

ΤΟ ΛΑΘΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΞΑΝΘΑΖΩΝΤΑΙΝΕΥΕΙ

Οι έκλογες για τις μαθητικές και νότιες και τα 15μελή μαθητικά συμβούλια έγιναν χωρίς να έχει κοπεί ακόμα ο θόρυβος του Υπουργείου και του φιλοκυβερνητικού τύπου ότι "στη τέλεια δημοκρατία μπορεί να γίνει ακόμα σχολείο", "Οι μαθητικές καινοτομίες γίνονται καλύτερα δημοκρατικές" κλπ. Έκλογες που βρήκαν το μαθητικό κίνημα σε κατάσταση πλήρους αποδιοργάνωσης και σύγχυσης, στον άσχημο τόπο μαθητικό κανονισμό και τη παρωπία προοπτική της λειτουργίας και δράσης του.

Ένα φαινόμενο όχι και τόσο τυχαίο έχοντας υπόψη του κανείς μία προηγούμενη περίοδο όπου μπροστά στο πλασάρισμα των μαθητικών κοινωτήτων από την Ν.Δ., το μαθητικό κίνημα δεν μπόρεσε να γενικεύσει τις εμπειρίες του, που του επέτρεψαν τα δύο πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης να καθορίσει την ιδιομορφία του και να αναπτύξει τους άνωθεν του. Δεν μπόρεσε δηλαδή να αντιπαραθέσει την αυτοοργάνωσή του. Μετά τα γνωστά βέβαια επακόλουθα των ρεφορμιστικών παρατάξεων να παρουσιάζουν σαν κατόχηση του μακ. τις μαθητικές κοινότητες και την εργολαβική εκστρατεία από μέρος τους για τη στήριξη της αντίληψης του Υπουργείου ότι "οίμοι οητές βρίσκονται σε ηλικία που διαμορφώνονται προσωπικά" και επομένως ανήκουν να αμειβηθούν τις απόψεις των "μεγαλυτέρων".

Έτσι το αίτημα του "Ελευθεροί Μαθητικοί Συνδικαλισμοί" κατέλειξε στο οργανωτικό σχήμα των μακ μέσα από τις οποίες επιχειρήθηκε η κρατική χειραγώγηση και η ένορκηση των μαθητικών ανδρών, δίπλα στο παλαιό, ο ένορκος καθηγητής και η δημιουργία του κλίματος της τρομακτικής με τις αποβολές και την "άλλαξη περιβάλλοντος".

Παρόλη όμως η σχετική αποδοχή τους από τους μαθητές αυτή συνοδευόταν από μία γενική διάσπαση για τη λειτουργία τους και μία δόξα που όφειλόταν από γεγονός ότι οι μαθητές δεν ήταν καθόλου διαβεβαιωμένοι να αυτοδύναμοι, να σκουπίζουν σκάλες, να μοιράζουν το περιοδικό του Υπουργείου, να οργανώνουν διαλέξεις για τη λογοτεχνική όψη των έργων των δραστήσιων και βιβλίων και γενικά να συμμετέχουν στη διαχείριση και στη βελτίωση ενός θεσμού που καθημερινά καταπίεζε. Οι αντιδράσεις που όπως είναι γνωστό παρουσιάζονται δοχίζον από το σύστημα θρονίων και ντουλαπιών, τη διασπορά με τους ένορκους καθηγητές, και έφταναν μέχρι κάποιες αποχές που αμειβιζόταν των ρυθμίστην κοπώσεως των μαθημάτων, για έκδρομες και αποβολές.

Η κυβέρνηση λοιπόν του ΠΑΣΟΚ άσπυ βρήκε έτοιμο το έδαφος από την προηγούμενη κυβέρνηση, έρχεται τώρα προτείνοντας ένα νέο πλαίσιο λειτουργίας των μαθητικών κοινοτήτων, προσαρμόζοντας να συνδυάσει δύο πράγματα:

1) να διαπαιδαγωγήσει τους μαθητές για το πια πρέπει να είναι η στάση τους για τον τρόπο οργάνωσης του σχολείου και της κοινωνίας γενικότερα, διδάσκοντας τον τρόπο με τον οποίο πρέπει σήμερα να διεκδικούν τα αιτήματά τους σαν μαθητές αλλά και αργότερα σαν εργαζόμενοι. Έτσι από το πού προβάλλεται είναι η υπεύθυνη τητο μέσα από την μακ και η συνδιαλλαγή της με την ύπαρξη του πυρμαίδα που αρχίζει από το σύλλογο καθηγητών και φτάνει μέχρι το Υπουργείο παιδείας.

2) να τόνώσει τις σχέσεις μαθητών και καθηγητών λικειόρχη που φθείρονταν ολοένα και περισσότερο με την ταχτική της προηγούμενης κυβέρνησης, με σκοπό οι μαθητές να δείξουν την συνεννοή τους στα διάφορα μέτρα που θα παίρνονται καλλιεργώντας τους παράλληλα την έδωλογία του προνόμιου και της ιεραρχίας γιατί

από τους μαθητικούς σχέσεων έσως σίτες.

Ας δοούμε όμως πιο συγκεκριμένα να τον μαθητικό κανονισμό. Κατ' αρχή (άρθρα 6-23) εισάγει δύο διαφορετικά όργανα το πενταμελές προεδρείο του τμήματος και το 15μελές συμβούλιο όλου του σχολείου. Το βασικό τους χαρακτηριστικό είναι η αντιπροσώπευση των μαθητών, ενώ η ομακωπότητα (ισχύει μόνο για το 15μελές με την προϋπόθεση βέβαια ότι "για να ανακληθεί το μαθητικό συμβούλιο", τη συνέλευση του σχολείου πρέπει να συγκαλέσουν τα δύο τρίτα των μαθητικών κοινοτήτων και να παρευρίσκονται και να ψηφίσουν τουλάχιστον τα 2/3 των μαθητών που φέρουν για να το εκλέξουν" (άρθρο 22) και το οποίο είναι αδύνατο σχεδόν να γίνει στην πράξη για όσους γνωρίζουν τα πράγματα από μέσα.

Στο άρθρο 25 εισάγονται τα πειθαρχικά, ορίζοντας βέβαια ανοικτό το έδαφος για το πια είναι αυτό, και τότε η συμπεριφορά μαθητή ή μαθήτριάς στο σχολείο, ανεξάρτητα και πέρα από την διαδιδασκία επιδόσης παιδιών, όπως ορίζεται από τη σχολική νομοθεσία, ή γενική συνέλευση της ΜΚ στην οποία ανήκει, ομακωπότης ή η μαθήτριάς συνέρχεται έκτακτα με πρωτοβουλία του συμβουλίου της κοινότητας, συζητείται το θέμα και εισάγεται τον τρόπο αντιμετώπισης του στο σύλλογο των καθηγητών που έχει την ευθύνη της τελικής απόφασης.

Όσο αφορά δε την δραστηριότητα των ΜΚ (άρθρα 27-34) η "δράση" τους αρχίζει από την καθιέρωση του μαυροπίνακα και φτάνει μέχρι σημείο ότι "...μπορούν και πρέπει να έμπνεύνουν και να ελέγχουν τα

μέλη τους για χρεώσεις και να αποφευχθεί η αναντιστοιχία στους τοίχους των αίθουσών διδασκαλίας, των διαδρόμων και των κοινοχρήστων χώρων, συνθημάτων, σχημάτων, συμβόλων, σημειώσεων ή πράσεων κλητού και άνωτισθητικά είναι αλλά και την ανθρωπινή αξιοπρέπεια υποβαθμίζοντας περιγράφεται στο άρθρο 33.

Εκεί λοιπόν που ορισμένα άρθρα του κανονισμού φαίνεται φιλελεύθερα και έχουν μία επίθεση δημοκρατικότητας πάντα κάτι άλλο θα υπάρχει είτε μέσα στον κανονισμό, είτε σε άλλα διατάγματα που να τα αναιρούν. Έτσι ο κανονισμός επιτρέπει την ύπαρξη ταυμάσιας της άνορκης της 15μελους και των προεδρείων, ενώ δεν ισχύει το ίδιο για τον οποιοδήποτε μαθητή και το σπουδαιότερο είναι ότι υπάρχει το φρόνιμα του μαθητικού θέματος, ποιά ή μέρα τα τώρα εμπειρία έχει δείξει, ότι λειτουργεί απανωρευστικά για απόψεις που έρχονται σε αντίθεση με το όργανο. Η απανόρευση τέλος της διακίνησης πολιτικών εντύπων δεν αναφέρεται στον κανονισμό (ισχύει από τις 31 Μαρτίου 1982), αλλά όπως όλα μας θυμίζατε ένα μήνα αργότερα με άσχημη το γελοίο επίχειρημα της παταξής των παρεκκλησιαστικών εντυπωστάλλθηκε η απαγορευτική εγκύκλιος του Υπουργείου. Οι λικειόρχεις ορίσαν να παρακινούν τις ΜΚ να αναλάβουν δράση, δίνοντας τις σε πρώτη φάση ένα από τα περιεχόμενα του κανονισμού για το σήμα των συνθημάτων. Σε πολλά σχολεία και δεν είναι τυχαίο αυτό π.χ. Καλλιθέα, η διεύθυνση ανέθεσε στις μικρές τάξεις το σήμα των συνθημάτων, αλλά μόνο των πολιτικών, ενώ άσχημα ανέπαυα τα άλλα.

Γε' αυτό λοιπόν ο μαθητικός κανονισμός δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται με ένα υπακαταστικό τρόπο και ποσών βελτιών και αρνητικών στοιχείων

αν. Η αντιμετώπιση του θα πρέπει να είναι καθολική και ταυτοσημένη τον θεσμό της εκπαίδευσης. Ένα θεσμός που δεν είναι οδύτερος από την κοινωνία και ξεκομμένος από την κυρίαρχη τάξη, αλλά εκείνο το εργαλείο που δίνει απ' την μία στους εκπαιδευτικούς τους πειθαρχημένους εργάτες συνθημάτων από την ιεραρχία του σχολείου και από την άλλη αυτούς, που όμοι άνορκισουν τις νεκρές γνώσεις του σχολείου, θα χρειαζόταν να μεταμορφωθούν και να τελειοποιηθούν τα μέσα παραγωγής για το μέγιστο κέρδος των κοπιταλιστών να διασφαλίσουν και να διακινούν την ταξική κυριαρχία. Και όλα αυτά μέσα από την επίλογη που επιβάλλεται με τα τέτα, τις έφε τάσεις και τους ραθμούς που έλέγχονται κατά πόσο άνορκισθηκε ή παρεχόμενη μορφή της γνώσης και αποδίδοται στην συνέχεια τους παραπάνω κοινωνικούς ρόλους, άφιοκρατικά.

Παρόλη όμως την αποδιοργάνωση του μαθητικού κινήματος ένα άνωτιστικό κομμάτι των μαθητών κάνει τη λειτουργία του στα σχολεία προσπαθώντας να ξαναοργανώσει την αντίστασή του με την δημιουργία ομάδων που πραγματοποιούν να αντιμετώπιζονται τα έντονα προβλήματα της καταπίεσης και της τρομοκρατίας, να αντιμετωπίζουν τη χειραγώγηση που επιχειρείται με τους κανονισμούς και τα έφεταστικά μέτρα, στην προσπάθειά τους να σπάσουν το πρόσωπο του καλού παλαιομαθητή που ξέρει μόνο να διαβάζει και να υπακούει.

Έτσι παρουσιάστηκε το φαινόμενο γύρω στα δέκα σχολεία της Αθήνας να μην γίνουν εκλογές την ημέρα που είχε καθορίσει το υπουργείο με το περιεχόμενο και τον τρόπο που καθόριζε ο κανονισμός, λόγω της αμειβιζιότητος του από τους μαθητές. Παραθέτουμε παρακάτω δύο ένδεικτικά αποτελέσματα από προκυρήξεις κριτικής στο μαθητικό κανονισμό. Η πρώτη κυκλοφόρησε από την ομάδα μαθητών μαθητριών 30 ΚΕΤΕ (Πρόεδρος). "... Όμως αυτό που φάνηκε από την περσινή πείρα μας με την άσχημη και την άπρεπια πείνας, είναι ότι χρειάζονται δυο το δυνατό απλοδοτερητό αντιπροσώπευση, γιατί το μάστιγα και σε όριμένα τμήματα αν και όλη ρηκε μόνονος αντιπροσώπος, στις διαδρομές έπαφες με το συμβούλιο των καθηγητών δεν έρχόντατε αυτές αλλά κάθε φορά εκλεγόταν άλλος. Πιστεύουμε ότι το πενταμελές προεδρείο του τμήματος είναι άσχημο μιας και είναι άσχημο πένες για να συναντήσει μια συζήτηση του τμήματος και να το αντιπροσωπεύει. Αυτό που πρέπει να καταχρησούμε είναι ο αντιπρόσος να μην είναι μόνιμος, να είναι άσχημα ανακλητός και στις έπαφες με τους καθηγητές ή με τα άλλα τμήματα να έχει δυνατότητα να παρευρέσεται ο καθένας. Έτσι μπορούμε να άνορκισουμε τον κίνδυνο κάποιου να σηνκεντρώνουν την έφουσα στα χέρια τους σινά σινά στη συνέλευση των μαθητών και μαθητριών να γίνουν από το πού θα "βγάζουν το κίβι από την τρύπα" ενώ οι υπόλοιποι θα είμαστε θεατές ψηφοφόροι των αντιπροσώπων".

Η δεύτερη κυκλοφόρησε από τη ομάδα 40α Λυκείου Ζωγράφου:

"... Πέρα από τις άλλες δραστηριότητες του 15μελους συμβουλίου (πολιτιστική κ.λ.π.) έμεις ρωτάμε ποιάς είναι ο ρόλος του μέσα στο συμβούλιο των καθηγητών, και κατά πόσο μπορεί να επιρεάσει την τελική απόφαση, είναι άσχημο ότι μέχρι τώρα η γνώμη των μαθητών δεν άκουγόταν καθόλου μέσα στο συμβούλιο των καθηγητών και οι αποφάσεις παίρνονταν μόνο από τους καθηγητές. Άλλα τώρα που άκουγεται η γνώμη των μαθητών μέσα στο συμβούλιο ποιά είναι το άσχημο; Πάλι οι καθηγητές είναι εκείνοι που θα πάρουν την τελική απόφαση για όποιονδήποτε θέμα μας άσχημο. Πρώτα λοιπόν μας καταπίεζαν χωρίς να μας ρωτάνε και τώρα που έ

χουμε πιο δημοκρατική κυβέρνηση μάς
κολούν να συζητήσουμε πώς θα μάς
καταπιάσουν καλύτερα. Λέν είναι λι-
γάκι γελοίο!..."

ΠΥΡΚΑΛ: Η μαχη της διαθεσιμότητας εληξε. Αρχίζει η μαχη της εντατικοποίησης

Οι 4.000 εργαζόμενοι της ΠΥΡΚΑΛ επί δυο σχεδόν μήνες βρίσκονταν σε διαθεσιμότητα. Σ' αυτούς τους δυο μήνες κυβέρνηση και εργοδοσία διαπραγματεύονταν ανελόχλητοι τόν, πιά συμφέροντα γι' αυτός, τρόπο λειτουργίας της ΠΥΡΚΑΛ, αφού με τη βοήθεια της ΠΑΣΚΕ και του ΚΚΕ είχαν καταφέρει να κρατήσουν τους εργαζόμενους στο περσινό. Σήμερα, δυο μήνες μετά η ΠΥΡΚΑΛ άνοιξε, και η εργοδοσία, που δεν είναι πιά το "Ιδρυμα Μποδοσάκης" αλλά η κυβέρνηση (μέσω της "Εθνικής"), αρχίζει να βάζει πιέσεις στους εργαζόμενους, για αύξηση της παραγωγικότητας με την έντατικοποίηση της δουλειάς.

Μόλις η εταιρεία άνακοινώσει τις διαθεσιμότητες, οι εργαζόμενοι της ΠΥΡΚΑΛ, κάνουν στις (20-9) την πρώτη γενική συνέλευση.

Στη συνέλευση αυτή η ΠΑΣΚΕ υποστήριξε ότι η κυβέρνηση δέχεται πιέσεις από την εργοδοσία και γιαυτό οι εργαζόμενοι θα πρέπει να παλέψουν για να σώσει ο Μποδοσάκης από την ΠΥΡΚΑΛ. Το γεγονός ότι οι εργάτες θα μένουν στο δρόμο χωρίς δουλειά δεν απασχόλησε καθόλου την ΠΑΣΚΕ. Αντίθετα, πρότεινε να δεχτούν τις διαθεσιμότητες, και να δείξουν εμπιστοσύνη στην κυβέρνηση, κάνοντας υπομονή έως ότου "αυτή βρεί τη συμφέρουσα λύση για τους εργάτες".

Αντίθετα, από την ανεξάρτητη Συνδικαλιστική Κίνηση (ΑΣΚ) έμπαινε η άποψη ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να διεκδικήσουν την κρατικοποίηση της ΠΥΡΚΑΛ χωρίς να δωθεί στο Ιδρυμα Μποδοσάκη καμιά αποζημίωση.

Τό αίτημα αυτό έμπαινε από την ΑΣΚ όχι γιατί πίστευαν ότι το κράτος θα είναι καλύτερος εργοδότης αλλά γιατί αυτό θα τους εξασφάλιζε καλύτερους όρους για να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους όταν θα μπαίνουν μέσα στο εργοστάσιο. Δεν θα μπορούσε εύκολα η κυβέρνηση να προβάλλει την δικαιολογία ότι πρέπει να πληρωθεί η αποζημίωση στο Μποδοσάκη ή ότι πρέπει να πληρωθούν οι μέτοχοι (όπως έκανε π.χ στο ΑΙΣ) και έτσι να επιβάλλει έντατικοποίηση στην δουλειά και πάγωμα των

μισθών.

Τό ΚΚΕ, παρόλο που πρόβαλε και αυτό τό αίτημα της κρατικοποίησης, ουσιαστικά δεν κουντούσε με την κυβερνητική πολιτική. Τό κύριο ζήτημα για τό ΚΚΕ ήταν νά πάψει ο Μποδοσάκης νά ελέγχει την ΠΥΡΚΑΛ, και γι αυτό πάλι τεινε και την κρατικοποίηση χωρίς κανένα όρο. Δέχτηκε λοιπόν την ανάγκη νά διαπραγματευτεί η κυβέρνηση με την εργοδοσία και σέ καμιά περίπτωση δέν έβαλε θέμα ότι οι ίδιοι οι εργαζόμενοι με τόν άγώνα τους θά επιβάλουν τις λύσεις που τους συμφέρουν.

Στό διάστημα που πέρασε μέχρι την δεύτερη Γενική Συνέλευση, που έγινε στις 25/10, η διοίκηση του σωματείου προσπάθησε νά μείνουν οι εργάτες όσο τό δυνατόν περισσότερο στό περσινό. "Όχι μόνο δέν έγινε καμιά κινητοποίηση αλλά ακόμη κι αυτή η στοιχειώδης ενημέρωση γιά τή πορεία των διαπραγματεύσεων έλειπε (παρόλο που στις συζητήσεις μεταξύ κυβέρνησης και εργοδοσίας συμμετείχε και ένα μέλος του σωματείου).

Οι εργάτες όμως είχαν αρχίσει νά ανησυχούν γιά τό π'όσο γίνετο. Με άφορη τήν πληρωμή τους μαζεύονταν έξω από τό εργοστάσιο και τό κ'όρο του εργοστασίου και συζητούσαν τό θέμα.

Τό ΚΚΕ, άν και είχε στηρίξει την κυβερνητική ταχτική, όντας μειοψηφία στό Α.Ε. είχε μείνει έξω από τό παζάρι. Για νά πιέσει γιά δική του συμμετοχή αρχίζει νά μαζεύει υπογραφές γιά νά γίνει Γ.Σ. πράγμα που ήθελε έτσι κι αλλιώς η πλειοψηφία των εργατών. Οι υπογραφές μαζεύονται και στις 25/10 γίνεται η δεύτερη Γ.Σ.

Στη συνέλευση αυτή ΠΑΣΚΕ και ΚΚΕ καταβαίνουν με κοινή πρόταση. Προτείνουν νά κάνουν τρεις πορείες τις επόμενες δύο βδομάδες.

Τό ΠΑΣΟΚ, παράλληλα, προσπαθεί νά ησυχάσει τους εργάτες. Δηλώνει ότι τό θέμα έχει λήξει, υποσχόμενο τήν υλοποίηση νομοσχεδίου, τήν 1η Νοέμβρη, γιά τήν κοινωνικοποίηση της ΠΥΡΚΑΛ.

Τό ΚΚΕ από τήν άλλη ή μόνη πολιτική που κάνει σ' τήν

ΠΑΣΚΕ είναι ότι ο χρόνος που αναφέρει είναι λίγος γιατί τό νομοσχέδιο δέν είναι έτοιμο. Καί γιά νά έπισπευτεί δ'ήθεν ή διαβουσία, προτείνει νά όριστεί από τόδε μια επιτροπή ειδικών που θά τό μελετήσει και θά κάνει προτάσεις στην νομοπαραρρηστική επιτροπή, θέλοντας έτσι νά βάλει π'όδι και τό έσω στό παζάρι που γίνονται.

Οι εργαζόμενοι, λοιπόν, γιά άλλη μία φορά έμειναν χωρίς συγκεκριμένη προοπτική, χωρίς στόχο γιά τις πορείες τους.

Στις 10 Νοέμβρη και ένω είχαν γίνει δυο από τις τρεις προγραμματισμένες πορείες, η κυβέρνηση άνακοινώνει τήν επαναλειτουργία της ΠΥΡΚΑΛ.

Με συμφωνία που έγινε μεταξύ της κυβέρνησης και του Ιδρυματος τό 89% των μετόχων περνάει στό χέρι της Εθνικής Τράπεζας με προοπτική νά παραδοθούν στό Δημόσιο ό ταν συσταθεί ο φορέας Πολιτικής Βιομηχανίας. Φυσικά αυτή ή αλλαγή έπρεπε νά καθορευτεί και στή διοίκηση. Έτσι στό 11 μέλη του νέου Α.Ε. της εταιρείας συμμετέχουν και δυο εκπ'όσωποι των εργαζόμενων καθώς και ο Λευτάκης σάν εκπ'όσωπος της Τεχνικής Αυτοδιοίκησης.

"Κοινωνικοποιήθηκε" λοιπόν, και ή ΠΥΡΚΑΛ και γιά νά "διασφαλιστούν" και τά δικαιώματα των εργαζόμενων ή διοίκηση της Εταιρείας συμμετέχουν καί εκπ'όσωποι τους.

Ταυτόχρονα, όμως, (φαντασίσαν και τό προβλήματα των εργαζόμενων. Η πρώτη επίθεση της κυβέρνησης γίνεται με τις δηλώσεις που κάνει τήν 11η και 12η μέρα ο ύφυπουργός Εθνικής Οικονομίας, Δημοσθένης Πάλης. "... Η περαιτέρω εξέλιξη της εταιρείας θά εξαρτηθεί κατά ένα μεγάλο μέρος από τήν προσπάθεια που θά επιδειξουν οι 4.000 εργαζόμενοι γιά τήν βελτίωση της παραγωγικότητας, ή ό ποία ήταν μειωμένη στό μισό". Διπλάσιος, λοιπόν, της παραγωγικότητας θέλει η κυβέρνηση. Καί γιά νά τήν πετύχει, δέν πρόκειται, βέβαια νά κάνει καινούργιες προσλήψεις, αλλά νά επιβάλει έντατικοποίηση της δουλειάς σ' αυτούς που ήδη υπάρχουν.

Η κυβέρνηση, λοιπόν, κατ'εφευδ νά επιβάλει τους διπλούς της όρους γιά τό άνοιγμα του εργοστασίου.

Οι εργαζόμενοι, υποστάσοντας έλεγμούς της ΠΑΣΚΕ και της ΕΣΑΚ δέν κατάφεραν νά ά

νατύξουν έναν άγώνα γιά τή κατοχύρωση της θέσης τους με μια κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση. Τά χρέη του Μηδοσάκη που τώρα έγιναν μετοχές της Εθνικής θά συνεχίσουν νά τους κυνηγούν και νά άπαιτούν όσους "γιά νά σωθεί ή επιχείρηση".

Αποτέλεσμα αυτής της άδυναμίας, σήμερα που φανατίζαν στό εργοστάσιο, είναι ότι δέν έχουν κατακτήσει τή συλλογικότητα που θά τους άσσει τή δύναμη νά αντισταθούν στις προσπάθειες της κυβέρνησης νά φορτώσει γιά άλλη μία φορά στις πλάτες των εργαζόμενων τήν έκρυθμισμένη της, δηλαδή τήν έντατικοποίηση, τό πάγωμα των μισθών, τις απολύσεις.

Δεμένο μ' αυτό είναι τό άλλο θέμα που άπόρχει αυτή τή στιγμή, με τή συμμετοχή των δυο εκπ'όσωπων των εργαζόμενων στην διοίκηση της ΠΥΡΚΑΛ, δηλαδή τή ζήτημα της συνδίκησης.

Και σ' αυτό τό θέμα μόνο ή Α.Ε.Κ. έχει ξεκάθαρη θέση. Είναι ένάντια στην συνδίκηση. Για τήν Α.Ε.Κ. όπως άναφέρει στην προκήρυξη που κυκλοφόρησε ή συνδίκηση έχει γιά μέν σκοπό νά "... μάς ξεγυλώσει και νά μάστραβήσει σέ μία συνεργασία με τους εργοδότες, που θά έχει σάν άποτέλεσμα τό σβήσιμο των άγώνων μας γιά νά μ'ήν έναντιωθούμε στην έντατικοποίηση της δουλειάς, στό πάγωμα των μισθών καί άλλα λόγια νά φορτωθούμε άδικομα τ'όρτα τις δειλίσεις των εργοδωτών..."

Είναι φανερό ότι οι εργαζόμενοι θά δεχτούν πολλές πιέσεις μέσα σ' τό εργοστάσιο γιά νά δεχτούν τήν έντατικοποίηση. "Θέ άπ' τις πρώτες μέρες ο διευθυντής κάλεσε τους εργαζόμενους "νά αύξήσουν τή παραγωγικότητα, χωρίς έντατικοποίηση" (πώς συμβιβάζονται βέβαια αυτά τά δυο δέν τ'ό διευκρίνισες). Άπ' τή μεριά της διοίκησης τ'ό σωματείου δέν έχει ύπάρξει όστά τώρα και νά άντίδραση σ' όδεμα αυτό. Καί όστε πρόκειται νά ύπάρξει.

Η Α.Ε.Κ. είναι ή μόνη που έχει άποψη ένάντια στην έντατικοποίηση. Άπ' τό άνθά καταφέρει νά άπ' όστεις της νά γίνουν και άπ' όστεις ένας μετ'όλότερου κομματιού των εργαζόμενων θά έφαρτηθεί τό άπ' οι εργάτες θά άσσειρωθ'όνε νά πολέμουν ένάντια στην έντατικοποίηση που προσπαθεί νά τους επιβληθεί σήμερα, και ένάντια στις απολύσεις και τό πάγωμα των μισθών σ'ό μέλλον.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΚΙΝΗΣΗ (ΠΥΡΚΑΛ ΥΜΗΤΤΟΥ)

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

- ΑΜΕΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
- ΑΜΕΣΗ ΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΧΕΡΙΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ-Η ΜΕΤΟΧΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΡΕΦΕΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΜΑΣ
- ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΣΤΙΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΕΙΣΤΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥΣ
- ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΩΝ ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΚΡΗ-ΣΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΕΙΞΙΜΟΤΗΤΑΣ
- ΟΚΙ ΣΤΗ ΣΥΝΔΙΚΗΚΗΣΗ-Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΜΑΣ ΣΤΟ Α.Ε. ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΘΑ ΦΟΡΤΩΣΕΙ ΣΤΙΣ ΠΛΑΤΕΣ ΜΑΣ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ
- ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΙ ΧΑΜΕΝΟΙ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΚΙΝΗΣΗ (ΠΥΡΚΑΛ)

ΕΞΩ ΤΩΡΑ Ο
ΜΠΟΔΟΣΑΚΗΣ

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΑΠΑΙ-
ΤΟΥΝ ΤΩΡΑ ΝΑ
ΔΙΚΑΙΩΘΟΥΝ

ΤΗ ΝΙΚΗ ΘΑ ΦΕΡΕΙ
Ο ΑΓΩΝΑΣ

ΗΛΠΑΠ: Πρωτοποροί Εναντία στην εντατικοποίηση και της περικοπές

Ο κλάδος των τρολλεβιτών με μία σειρά από μακρόχρονους αγώνες έχει φτάσει να αποτελεί παρά τον μικρό του αριθμό σε δυναμικό ένα από τα πρωτοπόρα κομμάτια της κοινής φρόντιδας.

Τόσο οι έσωτερικές διαδικασίες του Σωματίου, συσκέψεις και συνελεύσεις, όσο και η οργάνωση προβολή και περιφρούρηση των αγώνων, φανερώνουν κάθε στιγμή πως στο κλάδο υπάρχει μια ζωντανή και διακαιοληγμένα κάνει τόσο τη κυβέρνηση όσο και το Υπουργείο να χάνουν την ψυχραιμία τους.

Κυβέρνηση-Υπουργείο και νεοδιορισμένη διοίκηση της ΗΑΠΑΠ σχεδίασαν και βάλανε σε εφαρμογή ένα σχέδιο περιπολών για τους εργαζόμενους που ή επιβολή του δεν γίνει κατορθωτή όχι μόνο θα έσπλωθεί στην ύπλοιστη Κοινή Φρόντιδα (ήδη μπαίνει χέρι στον ΕΑΣ) αλλά και προειδοποιητική για το κουντράρισμα των απαιτήσεων-δικαιοληγμένων που έτσι κι αλλιώς θα προβάλλουν οι εργαζόμενοι από τις

ή κυβέρνηση καλύπτουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης που συνεχώς ψευδολογούν. Νά τί λένε όμως οι ίδιοι οι εργαζόμενοι προβάλλοντας ταυτόχρονα τα πιο αντιπροσωπευτικά στοιχεία, το ίδιο τα χαρτιά πληρωμών τους.

Για την καλύτερη άσφαι α τόσο των έπιβατών όσο και τη δική μας είχαμε κατακτήσει ένα δεκάλεπτο πληρωμένο υπερωριακό για να έλέγχουμε ταυτόκίνητα. Επίσης για τους εισπρακτορες που έπρεπε να ταχτοποιήσουν τα πρακτοβόρανα. Τώρα αυτό μας τό κόβουν, με αποτέλεσμα να μας λιγοστεύουν τό μισθό από 1300-1600. Παρόλληλα μας άναγκάζουν να κάνουμε περισσότερα δρομολόγια παρά τους κινδύνους για τό κοινό.

Καταπατεείται ή συμφωνία που είχαμε κάνει στις 15-4-82 για να ισχύει από 1-7-82 τό όροδο των 37,5 ώρων (όπως όλο τό διοικητικό προσωπικό το ΗΑΠΑΠ) και μας έπτολυν να δουλεύουμε 41 ώρες μέσα στους δρόμους.

στο κλάδο.

Από τις άρχες μόλις τό αγώνα τους ή έργοδοσία-διοίκηση το ΗΑΠΑΠ έήτησε την συμμετοχή στη διοίκηση και από κοινού να κάνουν προγράμματα για τό δρομολόγιο. Τήν άποψη αυτή παρουσίαζαν τό μέλη της ΠΑΣΚΕ στις άρχες προβάλλοντας ότι οι διαδεις της κυβέρνησης είναι φιλεργατικές.

Οι εργαζόμενοι δέν δεχτήκανε την κοινή συνδειαέρησης, δέν δεχτήκανε να είναι οι ίδιοι που θα βγάσουν τό έξαιτητικό δρομολόγιο, σε άντίθεση μάλιστα παλεύουν για μείωση των ώρων δουλειάς (συμφωνία που καταπατείται από την έργοδοσία).

Σε άντίθεση με τον ΕΑΣ (παλιότερα και τώρα) οι εργαζόμενοι στον ΗΑΠΑΠ συζητάνε και αναλύσανε τις περιπτώσεις των έπιθέσεων από πλευράς κυβέρνησης, είτε με τις άπειλές το 3239, είτε με την χρησιμοποίηση άπεργοσπαστικού μηχανισμού. Μέσα άπό συνέλευση ψηφίσαν και τό

άπεργο, άηλωνοντάς τους συγχρόως ότι είναι και δικό τους καθήκον να ξεπεράσουν τό στάδιο της άνοιγας άντιδρώντας στο ρόλο που τους βάζουν να παίξουν γιατί στην θέση που βρίσκονται σήμερα οι άπεργοί θα βρίσκονται οι ίδιοι αύριο εάν εργαζόμενοι. Παρόλληλα συγκαλέσανε έκτακτη συνέλευση και άποφασίστηκε να κάνουν πορεία διαματυρίας καταγγέλοντας την κυβέρνηση για την χρησιμοποίηση το 3239 στρατού σαν άπεργοσπαστικό μηχανισμό.

Σε άντίθεση με την άνοικτή τρομοκρατία των ΜΑΤ (τουλάχιστον άμεσα) στους σημερινούς εργατικούς αγώνες, ή κυβέρνηση εφαρμόζει άλλη τακτική. Όπως και στις τράπεζες και στο ΕΑΣ έβαλε σε κίνηση τό μέλη της ΠΑΣΚΕ να δουλεύουν άπεργοσπαστικά. Τό μέτρο αυτό όχι μόνο δέν άπέδωσε άλλα μεγάλωσε την άντίθεση των εργαζόμενων με τό μέλη της ΠΑΣΚΕ.

Οι καιροί είναι δύσκολοι για άπεργοσπαστες. Η κυβέρνηση κατάλαβε τις άδυναμίες της και κάνει προσπάθειες να στηρίξει τους άπεργοσπαστες με νομικό πρόσχημα. Έτσι τό δικαστήριο με πρόσχημα για τό "προσωπικό άσφάλειας" για τη μεταφορά έθδεν γερόντων και άρρώστων βγάδουν άποφάσεις για να έπιβάλουν την κίνηση βαγονιών-τρόλλευ κατά 20%.

Σαφινικά ή κυβέρνηση, ενώ αόφάνει τό πάρακα κόβει κο γόβλια από την ύγεια, της ήθε σαμαίτικά να θυμώσει τους γέροντες και τους άρρωστους.

Τά σενάρια αυτά πέσανε και πάλι στο κενό. Οι εργαζόμενοι στα τρολλεβ έδοντιόσανε κάθε προσπάθεια έκ

βιασμού κυβέρνησης και ΠΑΣΚΕ μέσω των δικαστηρίων. Άνοιχτά και χωρίς ύποχωρήσεις άμύνονται και καταγγέλλουν: "Δικαιώουμε κερημένα δικαιώματα που μας άσφαρουνται και δέ ύποχωρούμε σ' αυτά. Καταγγέλλουμε την κυβέρνηση που χρησιμοποιεί τον στρατό για να σπάζει τον άπεργιακό μας αγώνα. Καταγγέλλουμε και δηλώνουμε ότι δέν ύποχωρούμε σε καμία μορφή έκβιασμού."

Οι εργαζόμενοι στα τρολλεβ στην τελευταία Γ.Σ. άπεφάσαν:

- Τό σωματίο άναλαμβάνει να περιφρουρήσει τον κλάδο από κάθε διάθεση για άπεργοσπασισμό και δέν θα έπιτρέψουμε να κινηθεί ούτε βαγό-νι.

- Άκόμα και εάν ή διοίκηση το ΗΑΠΑΠ βγάλει άνομαστική κατάσταση, την κατάσταση αυτή την φερμεύουμε και την πετάμε στα σκουπίδια.

Οι σαιεις αυτές τοποθετήσεις των εργαζόμενων το ΗΑΠΑΠ είναι που χαράζουν σημερα τον δρόμο, όχι μόνο για τό δικό τους χώρο, άλλα για όλόκληρη την Κοινή Φρόντιδα που πρέπει από κοινού να κινηθεί, χτυπώντας ταυτόχρονα τό καμπανάκι, πως έπιβάλλεται τόσο ό 3239 όσο και τό "μέτρα άσφαλείας" να πολεμηθούν με άνοιχτούς άγώνες σάμνη έγγύηση για την νίκη.

άρχες της χρονιάς με τις συλογικές συμβάσεις εργασίας.

Ηκυβερνητική πολιτική άρχισε στη φάση αυτή τη πρόβα έξενεράλε από τον ΗΑΠΑΠ και στη συνέχεια στον ΕΑΣ και αυτό δέν γίνεται άσφαλως τυχαία. Πριν λίγο καιρό οι εργαζόμενοι το ΗΑΠΑΠ χωρίς ένδοιασμούς και φόβους έηλσανε από τη διοίκηση τό μέλη της ΠΑΣΚΕ και δέίξανε κατ' άρχήν ότι τις περικοπές και τό κοινωνικό συμβόλαιο της λιτότητας δέ θα τό δεχτούμε. Τό ίδιο, με πιο άργή διαδικασία, γίνεται έκτάς από τον ΕΑΣ και σε άλλους χώρους.

Έτσι και παρά τό γεγονός ότι οι εργαζόμενοι το ΗΑΠΑΠ έχουν κλείσει μία σειρά συμφωνιών με τη διοίκηση στις 22-2-82, τις συμφωνίες αυτές άποσύρει σήμερα ή διοίκηση προβάλλοντας τό γνωστό παραμύθι για τό κόψιμο των ύπερδιογκωμένων μισθών στο άνομα το 3000-7000 λιγότερα από τό μισθό. Συνολικά δηλαδή οι μισθοί περικόβονται από 4000-10000 για τό προσωπικό που έχει άρκετά χρόνια

Έξισαστε άντίθετοι στη λογική της κυβέρνησης που άλλα λέει και άλλα κάνει. Μας πιπιλίζουν καιρό πολύ τό μυαλό για λόγους έκλογικούς πώς θα ισχύσει ή αυτόματη τιμαριθμική άναπροσαρμογή βάσει το 30% του συνολικού μισθού. Τώρα μας κοιτασουρεύουνε τό μισθό, ή ΑΤΑ δέν δίνεται ούτε βάσει το βασικού μισθού άνοο μαζ άσφαρουν τό 30% των άποδοχών μας.

Η συμφωνία 22-2-82 που ισχύει και για τον ΕΑΣ καθός και τους ύπάλληλους το ΗΑΠΑΠ θα άντικαταστούσε τις ταείες με ένα χρονοεπίδομα. Βάση της παλιάς τακτικής πληρωμών ή πρώτη τριετία είχε σαν άποδοχές ένα 11% πάνω στο μισθό, με τη συμφωνία που είχε γίνεται 18%.

Τώρα ή κυβέρνηση άναίρεϊ τις συμφωνίες αυτές και έπικαλείται ότι ή νέα έσοδοματική πολιτική θα καθορίσει τό έήτηρο. Για τους εργατικούς μισθούς αυτό μεταπαράζεται μόνο με αυτή την περικοπή, σε 3000-7000 λιγότερα από τό μισθό. Συνολικά δηλαδή οι μισθοί περικόβονται από 4000-10000 για τό προσωπικό που έχει άρκετά χρόνια

διακηρύξαν άνοιχτά ότι άκόμα και αν ή κυβέρνηση προβάλει τον μπαμπούλα το 3239 αυτό θα άποτελέσει άπορμή δχι για συμβιβασμούς άλλα για ά κλιμάκωση το 3239. Η στάση αυτή των εργατών ήταν που άνάγκασε την κυβέρνηση να τον ξεχάσει κατ' άρχήν, και τό μέλη της ΠΑΣΚΕ να μην έμψανίζονται στις συνελεύσεις (με την δικαιολογία των πονοκέφαλων). Με άλλεπάληλες διαδηλώσεις και συγκεντρώσεις στο κέντρο της Αθήνας καταγγέλλανε σ' όλους τους εργαζόμενους τό γεγονός πως ή κυβέρνηση ενώ τους περικόβει από τους μισθούς από την άλλη χρηματοδοτεί τους ίδιους της περικοπές ενάντια στους άπεργοσπαστες των ίδιων οχημάτων που ήταν πηρε δυνάμεις κορφές δείχνοντας πως ή περιφρούρηση το 3239 είναι στοιχείο άπαραίτητο για την άνάπτυξη και την νίκη.

Άπό την πρώτη στιγμή που έμφανίστηκαν τό στρατιωτικά καμινιάσι εργαζόμενοι δέν μέινανε με σταυρωμένα τό χέρια. Στους ίδιους τους στρατιώτες έφηγήσανε πια είναι τό προβλήματα και γιατί

